

maaskee for paa en hurtigere Maade at afgjøre den, at afgjøre den selv, saa seer jeg ikke, hvorfor man skulde i saa Henseende lægge noget Vaand paa Justitsministerens Afgjørelse. Hvad Endringsforslaget under det 27de Afstemningspunkt angaaer, da forekommer det mig, som ogsaa allerede af den ærede Ordfører er antydet, at det maaskee endogsaa turde have nogen Betænkelse at optage det i Loven, saa at der ikke turde paabydes Fjhtning af de i Lovudkastet omhandlede Næringsveie. Det lader sig jo virkelig tænke, at disse Næringsveie kunde drives paa en saadan, maaskee meget skjodesløs og uhenigtsmæssig Maade, at de netop vilde allerede i deres nuværende Tilstand kunne blive meger skadelige og farlige for den offentlige Sundhed, saa at vedkommende Dyrrighed netop paa Grund deraf maatte efter den Myndighed, som forsaavidt maatte tilkomme Politievrigheden, og som ikke altid kan fastsættes ved Lov, indstille saadanne Anlægs Fjhtning, og det forekommer mig dog i høj Grad betænkligt, om ikke Justitsministeren da skulde kunne sanctionere saadanne Forholdsregler, da det ellers virkelig kunde have meget farlige og betænkkelige Følger. Jeg troer derfor, at naar man vil have Paragraphen, maa man hellere tage den, som den findes i Lovudkastet, end forsyne den med de Tillæg, som den ærede Rigsdagsmand har foreslaaet; men selve Paragraphen kan jeg dog ikke troe, at der er tilstrækkelig Anledning til at optage i dette Lovudkast. Det er allerede blevet bemærket af den ærede sidste Taler, at der fra vedkommende Kjøbstæders eller andre Communers Side slet ikke foreligger Noget, som giver Anledning til at antage, at saadanne Bestemmelser, som her ere foreslaaede, ansees for ondskelige og nødvendige, og det forekommer mig, at naar man dog vistnok, som af flere ærede Talere er blevet erkjendt, maa ansee de Bestemmelser, som gives ved dette Lovudkast for at være meget indgribende i Næringsforholdene, er det en egen Sag at ville optage en Bestemmelse i Loven, hvorved den kan udvides til at komme til at gjælde paa andre Steder, hvor Forholdene dog ere i meget høj Grad forskellige fra dem i Hovedstaden. Derfor man vil have de herhenhørende Forhold ordnede, forekommer det

mig langt naturligere, at det skeer paa den Maade, at der udkommer en Lovbestemmelse, som foreskriver de Regler, der skulle iagttages ved saadanne Næringsveies Anlæg, ligesom det nu ved flere af disse Næringsveie og ligeledes ved andre, forsaavidt de gjøres til Gjenstand for Bevilling, meget ofte finder Sted, at Bevillingen indeholder, at med Hensyn til Stedet, hvor slige Næringsveie maae anlægges, skal det gjøres afhængigt af vedkommende Autoriteters Undersøgelse og Erklæring, om de kunne bevilges. Ligeledes er det ogsaa Tilfældet i Lovgivningen med Hensyn til de Foranstaltninger, der ere trufne med Hensyn til Ildsvaabe, at der er foreskrevet visse indskrænkende Bestemmelser, som skulle iagttages, førend Noget opføres Bygninger, eller foretager Anlæg, som kunne i denne Retning blive farlige, og det forekommer mig langt naturligere, at man ordner Sagen paa den Maade, at ogsaa med Hensyn til Sundhedsforholdene alle saadanne Næringsveie og Anlæg, der kunne antages at blive skadelige for den offentlige Sundhed, gjøres afhængige af saadan Tilladelse fra vedkommende Autoritet, forinden de bringes til Udførelse. Naar Bestemmelserne, saaledes som de foreligge i Lovudkastet, erholde Lovkraft, vil det dog maaskee i mange Tilfælde blive vanskeligt at undgaae at bringe dem til Anvendelse. Det lader sig jo meget let tænke, at der paa et eller andet Sted kunde være en meget angstelig Stads- eller Stiftsphysicus, en nidkær Byfoged eller Politimester, der kunde troe, at en eller anden Ting vilde være skadelig, fordi den maaskee afficerede de finere Nerver eller, kort sagt, af en eller anden Grund, en saadan Embedsmand kunde da let ved sin Forestilling maaskee først bibringe Communalbestyrelsen og senere, naar Sagen gik derfra til Justitsministeren, denne en Ansøelse om slige Forhold, som kunde gjøre det vanskeligt for Ministeren, i Genhold til den foreliggende Lov, at nægte at sanctionere saadanne Indskrænkninger, som let kunde blive betænkkelige med Hensyn til Næringsforholdenes Udvikling. Jeg troer derfor virkelig, da Sagen jo kan ordnes paa anden Maade, at det turde være lidet hensigtsmæssigt allerede nu i denne Lov at optage en saadan Bestemmelse som den, der her er tilfugt. Jeg